

रोम दर्शन स्थापति करता है — संख्या चौदह

Reflecții ale lui Hristos și formarea chipului fiarei: o paralelă profetică în zilele din urmă

Jeff Pippenger
2024-09-02

Linia prorociei care identifică momentul în care Statele Unite formează un chip fiarei și după chipul fiarei are loc atunci când cornul protestantismului formează chipul lui Hristos. Această formare este identificată în mod specific în capitolul zece din Daniel, când Daniel contemplă viziunea cauzatoare, „marah”, ca într-o oglindă. Daniel îi reprezintă pe aceia care Îl privesc pe Hristos și, făcând astfel, reflectă caracterul lui Hristos. Cei o sută patruzeci și patru de mii, care sunt reprezentați de Daniel în capitolul zece, formează înăuntrul lor chipul lui Hristos numai pe măsură ce contemplă caracterul Său. Privind, ei sunt schimbați.

Chipul fiarei reflectă fiara, iar formarea chipului fiarei este marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care va fi hotărât destinul lor veșnic. Când bisericile protestante vor prelua controlul asupra guvernului Statelor Unite, ele vor fi format un chip al sistemului de unire dintre biserică și stat, care identifică structura de control pe care puterea papală a folosit-o înainte ca sprijinul politic să fie înlăturat. În aceeași perioadă de timp, chipul lui Hristos va fi produs în poporul Său din zilele de pe urmă. Totuși, au fost unii care erau cu Daniel și care n-au văzut vedenia, căci au fugit dinaintea vedeniei. Ei au căzut la încercarea formării chipului fiarei, refuzând să îngăduie ca chipul lui Hristos să fie format în ei în timpul perioadei de probă.

Principiul spiritual al reflectării se împlinește prin privirea într-o oglindă care Îl reprezintă pe Hristos și, deoarece viziunea „marah” este o viziune cauzativă, imaginea lui Hristos din oglindă produce imaginea lui Hristos în umanitate. O oglindă literală reflectă chipul omului care privește în oglindă, însă aplicarea spirituală a principiului are variabile asociate cu oglinda. Cei care sunt doar „ascultători ai cuvântului, iar nu împlinitori”, „se privesc pe ei înșiși, și se duc, și îndată uită ce fel de om erau”. Ei privesc în oglindă și văd numai umanitatea.

Celălalt grup, care „nu este un ascultător uituc, ci un împlinitor al lucrării”, vede Legea lui Dumnezeu; ei Îl văd pe Hristos în oglindă. Lucrarea constă în a înțelege că principiul reflectării are o realitate „naturală” și o realitate spirituală. Daniel îi ilustrează pe aceia care au făcut „lucrarea”, căci în capitolele nouă și zece el ilustrează lucrarea care produce principiul spiritual al reflectării.

În zilele acelea, eu, Daniel, am jelit trei săptămâni întregi. N-am mâncat pâine plăcută, nici carne, nici vin nu mi-au intrat în gură și deloc nu m-am uns, până s-au împlinit trei săptămâni întregi. Daniel 10:1, 2.

Gabriela îi dăduse lui Daniel o interpretare parțială a viziunii din capitolul opt, însă Daniel nu o înțelesese pe deplin.

I ja, Daniel, onemoćah i bolovah nekoliko dana; potom ustah i obavljah kraljev posao; i bijah zaprepašten zbog viđenja, ali ga niko ne razumje. Daniel 8:27.

Soră White ne spune că Daniel căuta să înțeleagă tâlcuirea mesajului din capitolul opt al cărții lui Daniel, pe care Gabriel i-l adusese lui Daniel în capitolul nouă.

„Cu un zel nou și mai profund, Miller a continuat cercetarea profețiilor, consacrand studiului nopți întregi, precum și zile, a ceea ce acum îi apărea de o importanță atât de uriașă și de un interes care îi absorbea întreaga ființă. În capitolul al optulea din Daniel, el nu a putut găsi niciun indiciu cu privire la punctul de plecare al celor 2300 de zile; îngerul Gabriel, deși însărcinat să-l facă pe Daniel să înțeleagă vedenia, i-a dat numai o explicație parțială. Când cumplita persecuție care avea să vină peste biserică i-a fost desfășurată înaintea privirii profetului, puterea fizică l-a părăsit. Nu a mai putut îndura nimic, iar îngerul l-a părăsit pentru o vreme. Daniel „a leșinat și a fost bolnav mai multe zile”. „Și am rămas uimit de vedenie”, spune el, „dar nimeni n-a înțeles-o.”

„Totuși, Dumnezeu îi poruncise solului Său: «Fă pe omul acesta să înțeleagă vedenia.» Acea însărcinare trebuia împlinită. În ascultare de ea, îngerul, după un timp, s-a întors la Daniel, zicând: «Am venit acum să-ți dau pricepere și înțelegere»; «de aceea, înțelege cuvântul și ia aminte la vedenie.» Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. În vedenia din capitolul 8 rămăsese neexplicat un punct important, și anume cel privitor la timp — perioada celor 2300 de zile; de aceea îngerul, reluându-și explicația, stăruie mai ales asupra subiectului timpului.” Tragedia veacurilor, 325.

În capitolul zece ni se spune că Daniel avea înțelegere a „vedeniei” și a „lucrului”, însă Daniel dorea mai multă lumină; de aceea și-a pus inima să dobândească acea înțelegere și a postit timp de douăzeci și una de zile. Făcând astfel, el îi reprezintă pe aceia din zilele de pe urmă care înțeleg principiul spiritual al reflectării, prefigurată de principiul natural al reflectării. Acea înțelegere este ilustrată prin faptele lor, iar faptele lor sunt reprezentate prin Daniel ca o căutare a unei înțelegeri corecte a cuvântului profetic al lui Dumnezeu. Contrastul evident față de aceia care au fugit dinaintea vedeniei este că ei nu căutau o înțelegere corectă a cuvântului profetic al lui Dumnezeu.

Adevărul cuvântului profetic al lui Dumnezeu, pe care Daniel este prezentat ca dorind cu ardoare să-l înțeleagă, este lumina zilelor de pe urmă, căci Daniel îi prefigurează pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Prin urmare, Daniel reprezintă o categorie de oameni care caută să înțeleagă lumina cuvântului profetic al lui Dumnezeu, prezentată ca încercarea finală înainte de încheierea timpului de probă. În această privință, este Descoperirea lui Isus Hristos cea care este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă, dar ea este și încercarea reprezentată prin formarea chipului fiarei.

Ukwakhiwa komfanekiso wesilo kuchaza ngokuthe ngqo inkqubo yokuba umfanekiso wesilo uphuhliswa njani. Oko kuyinyaniso akunakumiselwa ngokuchanekileyo ngaphandle kokuba kuqalwe kuchongwe umxholo oyintloko wovavanyo, isilo. Sisilo esimisela size sichonge indlela umfanekiso owakhiwa ngayo.

„Dar ce este «chipul fiarei»? și cum urmează să fie făcut? Chipul este făcut de fiara cu două coarne și este un chip al fiarei. El este numit și chipul fiarei. Așadar, pentru a înțelege cum este

chipul și cum urmează să fie făcut, trebuie să studiem caracteristicile fiarei înseși — papalitatea.

„Atunci când biserica primară s-a corupt prin îndepărtarea de simplitatea Evangheliei și prin acceptarea ritualurilor și obiceiurilor păgâne, ea a pierdut Duhul și puterea lui Dumnezeu; iar pentru a controla conștiințele oamenilor, a căutat sprijinul puterii seculare. Rezultatul a fost papalitatea, o biserică ce controla puterea statului și o folosea pentru a-și promova propriile scopuri, mai ales pentru pedepsirea «ereziei». Pentru ca Statele Unite să formeze o icoană a fiarei, puterea religioasă trebuie să controleze într-o asemenea măsură guvernarea civilă, încât autoritatea statului să fie de asemenea folosită de biserică pentru a-și împlini propriile scopuri.”
Tragedia veacurilor, 443.

Pentru „a învăța cum este chipul și cum trebuie să fie format, trebuie să studiem caracteristicile fiarei înseși — papalitatea”. Fiara este aceea care statornicește viziunea ce constituie testul zilelor de pe urmă, adusă la îndeplinire chiar înainte de încheierea timpului de probă. Daniel a înțeles viziunea și lucrul.

În al treilea an al lui Cirus, împăratul Persiei, i s-a descoperit un lucru lui Daniel, al cărui nume era Beltșatar; și lucrul era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; și el a înțeles lucrul și a avut pricepere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

Viziunea este viziunea „mareh” a celor două mii trei sute de ani. „Lucrul” este cuvântul ebraic „dabar”, care înseamnă „cuvânt”. Același cuvânt („dabar”) care este tradus prin „lucru” în versetul unu este tradus prin „cuvânt” în capitolul nouă, versetul douăzeci și trei.

Da, pe când vorbeam eu în rugăciune, bărbatul Gabriel, pe care-l văzusem în vedenie la început, venind în zbor iute, m-a atins pe la vremea jertfei de seară. Și m-a înștiințat, a vorbit cu mine și a zis: O, Daniel, acum am ieșit ca să-ți dau pricepere și înțelegere. La începutul cererilor tale a ieșit porunca, și am venit să ți-o arăt; căci ești preaiubit. De aceea, înțelege cuvântul și ia aminte la vedenie. Daniel 9:21–23.

Gabriel vine la Daniel ca răspuns la rugăciunea lui Daniel, care este asociată cu iluminarea pe care Daniel o primise atunci când înțelesese că se afla într-o captivitate reprezentată de împrăștierea din Levitic douăzeci și șase.

În anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am înțeles din cărți numărul anilor despre care venise cuvântul Domnului către prorocul Ieremia, că avea să împlinească șaptezeci de ani în pustiirile Ierusalimului. Daniel 9:2.

Robia pe care a identificat-o Ieremia l-a condus pe Daniel la robia celor „șapte vremi”, consemnată de Moise, care era atât un „jurământ”, cât și un „blestem”.

Da, tot Israelul a călcat legea Ta, abătându-se ca să nu asculte de glasul Tău; de aceea s-a revărsat peste noi blestemul și jurământul scris în legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva Lui. Și El a împlinit cuvintele Sale, pe care le rostise împotriva noastră și împotriva judecătorilor noștri care ne-au judecat, aducând asupra noastră o mare nenorocire; căci sub tot cerul nu s-a făcut nimic asemenea cu ceea ce s-a făcut asupra

Ierusalimului. După cum este scris în legea lui Moise, toată această nenorocire a venit peste noi; totuși, nu ne-am înfățișat cu rugăciunea noastră înaintea Domnului Dumnezeuului nostru, ca să ne întoarcem de la nelegiuirile noastre și să înțelegem adevărul Tău. Daniel 9:11–13.

Pe temeiul celor doi martori, Ieremia și Moise, Daniel a înțeles că pustiirea adusă asupra Ierusalimului era „blestemul” „lui Moise” care fusese „turnat asupra” Israelului din vechime. Sora White se referă la mărturia lui Ieremia ca la „Mărturii pentru biserică”, iar, în această privință, aceasta îl identifică pe Ieremia ca fiind Spiritul Profetic al zilelor de pe urmă, căci „Mărturii pentru biserică” în zilele de pe urmă este tocmai acest lucru. Ieremia reprezintă Spiritul Profetic, iar Moise reprezintă Biblia.

Daniel reprezintă pe aceia din zilele de pe urmă care înțeleg, de la acei doi martori, că au fost împrăștiați și care înțeleg, din Biblie și din Spiritul Profetiei, că au fost treziți, așa cum a fost Daniel la realitatea că el (ei) fusese(seră) în robie și că robia era reprezentată în cuvântul profetic al lui Dumnezeu.

Experiența poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă este experiența celor zece fecioare.

„Pilda celor zece fecioare din Matei 25 ilustrează, de asemenea, experiența poporului adventist.” Tragedia veacurilor, 393.

Timpul de zăbovire din parabola celor zece fecioare reprezintă aceeași trezire a lui Daniel din capitolul nouă. Pe temeiul celor doi martori sfințiți, Daniel a înțeles că întreaga lui viață era o împlinire a unei profeții specifice din Cuvântul lui Dumnezeu. Acea profeție l-a îndreptat pe Daniel către remediul de care era nevoie, dacă Daniel urma să fie pregătit pentru ceea ce avea să i se întâmple chiar în capitolul următor. Tot astfel, când milleriții au împlinit parabola celor zece fecioare, ei au trebuit de asemenea să fie treziți la realitatea că prima dezamăgire și întârzierea îi făcuseră să adoarmă. Toți profeții reprezintă zilele de pe urmă.

Trezirea lui Daniel și a miliților Miller sunt doi martori ai trezirii celor o sută patruzeci și patru de mii în zilele din urmă.

„Isus și toată oștirea cerească i-au privit cu simpatie și iubire pe aceia care, cu dulce așteptare, doriseră să-L vadă pe Acela pe care sufletele lor Îl iubeau. Îngerii pluteau în jurul lor, ca să-i susțină în ceasul încercării lor. Aceia care neglijaseră să primească solia cerească au fost lăsați în întuneric, iar mânia lui Dumnezeu s-a aprins împotriva lor, pentru că nu voiseră să primească lumina pe care El le-o trimisese din cer. Acei credincioși dezamăgiți, care nu puteau înțelege de ce Domnul lor nu venise, nu au fost lăsați în întuneric. Din nou au fost conduși la Bibliile lor, ca să cerceteze perioadele profetice. Mâna Domnului a fost retrasă de pe cifre, iar greșeala a fost explicată. Ei au văzut că perioadele profetice ajungeau până în 1844 și că aceleași dovezi pe care le prezentaseră pentru a arăta că perioadele profetice se încheiau în 1843 dovedeau că ele se vor sfârși în 1844. Lumina din Cuvântul lui Dumnezeu a strălucit asupra poziției lor, și ei au descoperit un timp de întârziere — «Dacă întârzie [viziunea], așteapt-o.» În iubirea lor pentru venirea imediată a lui Hristos, ei trecuseră cu vederea întârzierea viziunii, care era menită să-i facă vădiți pe adevărații așteptători. Din nou aveau un punct de timp. Totuși, am văzut că mulți dintre ei nu puteau să se ridice deasupra cumplitei lor

dezamăgiri pentru a avea acel grad de zel și energie care le marcase credința în 1843.”
Experiențe și viziuni timpurii, 236.

În împlinirea pildei, milleriții „trecuseră cu vederea întârzierea vedeniei”, însă au fost „din nou” „călăuziți la Bibliile lor, ca să cerceteze perioadele profetice. Mâna Domnului a fost îndepărtată de pe cifre, iar greșeala a fost explicată.” Daniel a fost călăuzit la Biblie și „mâna Domnului” a fost îndepărtată de pe „perioadele profetice”, iar când Daniel, ca împlinitor, nu doar ascultător, prin credință activă a dovedit că înțelesese solia lui Ieremia și a lui Moise prin împlinirea îndrumărilor date în Leviticul douăzeci și șase, precum și a remedierii și rezolvării stării risipite a poporului lui Dumnezeu, atunci „explicația” i-a fost dată lui Daniel.

Când cei o sută patruzeci și patru de mii vor împlini timpul de întârziere al pildei, în împlinirea ei finală și cea mai desăvârșită din zilele de pe urmă, ei vor face aceasta într-o perioadă de timp în care „formarea chipului fiarei” constituie marea lor probă.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.

„Îndată ce rodul este copt, pune secera, pentru că a sosit secerișul.’ Hristos așteaptă cu dorință arzătoare manifestarea Sa în biserica Sa. Când caracterul lui Hristos va fi reprodus în chip desăvârșit în poporul Său, atunci El va veni ca să-i revendice ca fiind ai Săi.” Parabolele Domnului Hristos, p. 69.

„Tama neînțelegerii lui Dumnezeu este aceea care învăluie lumea. Oamenii își pierd cunoașterea caracterului Său. El a fost înțeles greșit și interpretat greșit. În acest timp trebuie să fie proclamat un mesaj de la Dumnezeu, un mesaj luminător prin influența sa și mântuitor prin puterea sa. Caracterul Său trebuie făcut cunoscut. În întunericul lumii trebuie să fie revărsată lumina slavei Sale, lumina bunătății, milei și adevărului Său.

„Aceasta este lucrarea schițată de profetul Isaia în cuvintele: «O, Ierusalime, care aduci vești bune, înalță-ți glasul cu putere; înalță-l, nu te teme; spune cetățitorilor lui Iuda: Iată Dumnezeul vostru! Iată, Domnul Dumnezeu va veni cu mână puternică, și brațul Său va stăpâni pentru El; iată, răsplata Lui este cu El, și lucrarea Lui înaintea Lui.» Isaia 40:9, 10.”

„Cei care așteaptă venirea Mirelui trebuie să spună oamenilor: «Iată Dumnezeul vostru.» Ultimele raze ale luminii pline de milă, ultima solie de îndurare care trebuie să fie dată lumii, sunt o descoperire a caracterului Său de iubire. Copiii lui Dumnezeu trebuie să manifeste slava Sa. În propria lor viață și în propriul lor caracter, ei trebuie să descopere ceea ce harul lui Dumnezeu a făcut pentru ei.” Parabolele Domnului Hristos, 415.